

ΧΡΗΣΤΟΥ Α. ΣΑΡΤΖΕΤΑΚΗ

ΜΕΡΟΣ Β' - ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΙ

1. Ο ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ

ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΑ

Δ) Η ΕΘΝΙΚΗ ΜΑΣ ΙΣΤΟΡΙΑ

γ) Η ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ ΜΑΣ

6.- ΑΡΘΡΑ

- a) Ἡ ὀφθαλμοφανὴς κοροϊδία τῶν ἀπαραδέκτων προτάσεων *Νίμιτς* ἐπὶ τοῦ Σκοπιανοῦ καὶ ὁ κατ' ἐξακολουθήσιν ἐμπαιγμὸς τῆς Ἑλλάδος.
(5.3.2008)

ΚΕΙΜΕΝΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ

www.sartzetakis.gr

© Χρήστος Α. Σαρτζετάκης, Αγίας Σοφίας 6, 152 36 Ν. Πεντέλη

ΑΝΑΠΑΡΑΓΩΓΗ ΤΩΝ ΚΕΙΜΕΝΩΝ ΤΗΣ ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΟΣ ΕΠΙΤΡΕΠΕΤΑΙ
ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΩΣ ΚΑΙ ΜΟΝΟΝ ΔΙΑ ΠΡΟΣΩΠΙΚΗΝ – ΑΤΟΜΙΚΗΝ ΧΡΗΣΙΝ
ΚΑΘΕ ΑΛΛΗ ΜΟΝΟΝ ΜΕΤΑ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗΝ ΓΡΑΠΤΗΝ ΑΔΕΙΑΝ ΤΟΥ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΣ

ΧΡΗΣΤΟΥ Α. ΣΑΡΤΖΕΤΑΚΗ
Πρώην Προέδρου τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας

Η ΟΦΘΑΛΜΟΦΑΝΗΣ ΚΟΡΟΪΔΙΑ
ΤΩΝ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΩΝ ΠΡΟΤΑΣΕΩΝ ΝΙΜΙΤΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΣΚΟΠΙΑΝΟΥ
ΚΑΙ Ο ΚΑΤ' ΕΞΑΚΟΛΟΥΘΗΣΙΝ ΕΜΠΙΙΓΜΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Λ*Λ*Λ*Λ

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ

Σκοπὸς τῶν προτάσεων *Νίμιτς* ἡ ἐθνικὴ
καὶ ἐδαφικὴ μας συρρίκνωσις.

1.- Μὲ τὴν δήλωσί μου τῆς περασμένης Παρασκευῆς (22.2.2008) κατέδειξα τεκμηριωμένα τὸν ὑπηρετούμενο σκοπὸ μὲ τὶς πρόσφατες προτάσεις (τῆς 19.2.2008) γιὰ τὸ ὄνομα τοῦ σκοπιανοῦ κρατιδίου τοῦ δῆθεν μεσολαβητοῦ *Νίμιτς*, ἀνευθυιάστου ἐγκαθέτου τῶν ἐπιβούλων. Σκοπὸς, πού μὲ τὴν ἐπιδιωκομένη καὶ ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα ἀναγνώρισι στὸ κρατίδιο αὐτὸ τοῦ δικαιώματος χρήσεως τοῦ ἑλληνικοῦ ὀνόματος «Μακεδονία», καταφανέστατα δὲν εἶναι ἄλλος τώρα μὲν, ἀπὸ τὴν ἐθνικὴ μας συρρίκνωσις, μὲ τὴν ἀποκοπὴ ἀπὸ τὴν Ἱστορία τῆς ἐθνικῆς μας κοινότητος τοῦ σημαντικωτέρου τμήματός της, αὐτοῦ τῶν ἕξι αἰώνων (ἀπὸ τὸν 3^ο π.Χρ. μέχρι καὶ τὸν 3^ο μ. Χρ.) συμβολῆς τῆς Μακεδονίας καὶ τῶν Μακεδόνων στὰ λαμπρὰ πανανθρώπινα ἐπιτεύγματα τοῦ Ἑλληνισμοῦ· στὴν συνέχεια δέ, ἀπὸ τὴν συνακόλουθη **ἐδαφικὴ μας συρρίκνωσις**, μὲ ὑποβιβασμὸ τῶν συνόρων μας μέχρις Ὀλύμπου διὰ τῆς προσθήκης στὸ Σκοπιανὸ κρατίδιο, πού μόνον τὸ 1/3 του ἀνήκει εἰς τὴν ἱστορικὴν Μακεδονίαν καὶ τὸ ἴδιο κατέχει μόνον τὸ 17 % αὐτῆς, μὲ ἐπέκτασί του καὶ στὰ 71 % τῆς ἱστορικῆς αὐτῆς Μακεδονίας, πού ἀπηλευθερώσαμε μὲ τοὺς Βαλκανικοὺς πολέμους τοῦ 1912-1913.-

Ἐγγύτερη παρουσιάσις τοῦ περιεχομένου τῶν ἐν λόγω προτάσεων *Νίμιτς* εἶναι τώρα ἀναγκαία καὶ χρήσιμη γιὰ τὴν πληρέστερη ἐνημέρωσι τοῦ καλοπίστου Ἑλληνικοῦ λαοῦ, συνεχῶς ἐξαπαταμένου μὲ ἐνωρηστρομένη ἀπὸ τοὺς ἐπιβούλους διὰ ποικιλωνύμων Μ.Μ.Ε. γιγαντιαία ἐπιχείρησι ἀποπροσανατολισμοῦ καὶ παραπληροφορήσεώς του.

Α'.- ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΕΞ ΥΠΑΡΧΗΣ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΕΣ

Οἱ προτάσεις *Νίμιτς* ἦσαν ἐξ ὑπαρχῆς ἀπαράδεκτες καὶ ἔπρεπε νὰ ἀπορριφθοῦν ὡς τέτοιες διὰ δύο κυρίως λόγους. Πρῶτον, διότι παρουσιάζονται μὲ ἄκρως ἐξευτελιστικὸν γιὰ τὴν Ἑλλάδα τρόπον. Καὶ δεύτερον, διότι ὑποβάλλονται ἐκτὸς καὶ καθ' ὑπέρβασιν τῆς ἀνατεθείσης διαμεσολαβητικῆς ἀποστολῆς.

ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΙ

Κείμενα ἀπὸ τὴν Ἱστοσελίδα www.sartzetakis.gr

2.- Οί προτάσεις Νίμιτς παρουσιάζονται με άκρως εξευτελιστικόν για τήν Πατρίδα μας τρόπον.

Ἡ Ἑλλάς ἔχει ὄνομα, μέ χρονική μάλιστα ἀφετηρία τεσσάρων καί πλέον χιλιετηρίδων, διεθνῶς ἀνεγνωρισμένον καί μὴ ἀμφισβητούμενον ἀπό κανέναν ἀπολύτως. Καί ἐν τούτοις, στίς προτάσεις Νίμιτς ἡ Ἑλλάς δὲν μνημονεύεται μέ τὸ ὄνομά της, ὡς ἐάν στερεῖται τοιούτου, ἀλλὰ κατονομάζεται ἀπλῶς ὡς «Πρῶτο Μέρος». Γιὰ νὰ ἐξομοιωθῇ ἔτσι πρὸς τὸ ὄντως στερούμενο διεθνῶς ὀνόματος σκοπιανὸ κράτιδιο, - ἀφοῦ αὐτὸ ἔγινε δεκτὸ εἰς τὸν Ο.Η.Ε. μόνον μέ τὴν προσωρινὴν ὀνομασίαν F.Y.R.O.M. - κατονομαζόμενον δὲ στίς προτάσεις αὐτὲς ὡς «Δεύτερο Μέρος». Βεβαίως ἐπαναλαμβάνεται μέ τὸν τρόπον αὐτὸν ἡ ὀρολογία, πού ἐχρησιμοποιοῦν καί εἰς τὴν λεγομένην «ἐνδιάμεση» συμφωνία μέ τὰ Σκόπια τῆς Νέας Υόρκης τῆς 13.9.1995, τὴν τόσον ὀλεθρίαν γιὰ τὰ ἔθνη καί συμφέροντα. Ἀλλά, ὅπως ὁ ἐκ τῶν τότε μεσολαβητῶν ἀναπληρωτῆς Ὑπουργὸς Ἑξωτερικῶν τῶν Η.Π.Α. Ρίτσαρντ Χόλμπρουκ εἰς τὸ βιβλίον του «*To end a war*» ἀπεκάλυψε, ἡ συμφωνία ἐκείνη ἐπετεύχθη μέ δραστικὰ πιέσεις πρὸς τὸν τότε βαρύντα ἀσθενοῦντα Πρωθυπουργὸν Ἀνδρέαν Παπανδρέου, διὰ χρησιμοποίησεως καί ἐξωθεσμικοῦ παράγοντος, τῆς ἐπιρροῆς τῆς νεαρᾶς συζύγου του. Τώρα ὅμως εὐτυχῶς τέτοιες περιστάσεις δὲν συντρέχουν, ὁ Πρωθυπουργὸς μας εἶναι ὑγιέστατος καί συνεπῶς ἐξ ὀρισμοῦ ἀνεπίδεκτος ἐξωθεσμικῶν ἐπιρροῶν. Ἄρα καί παρόμοια αἰτιολογία δὲν εὐσταθεῖ. Καί ἐπὶ τέλους, ἡ κατολίθθησις σὲ διπλωματικὸν ἀτόπημα, πού προσβάλλει τόσον βαναύσως τὴν ἔθνικὴν μας ἀξιοπρέπειαν, δὲν ἀποτελεῖ δεσμευτικὸν προηγούμενον· καμμιά λογικὴ δὲν ὑπαγορεύει τὴν ἀπερίσκεπτην ἐπανάληψίν της, ἀντιθέτως ἀμεσώτατα ἐπιβάλλει τὴν ἐπανάρθωσιν. Γι' αὐτὸ καί προσβάλλει ἀκόμη πιὸ ταπεινωτικὴ γιὰ τὴν Ἑλλάδα ἡ ἀποσιώπησις καί σήμερα τοῦ ὀνόματός της στὴν προκειμένη διεθνή «μεσολαβητικὴ» προσπάθεια. Μὲ χυδαία ἐξομοίωσί της πρὸς τὸ διεθνῶς μὴ ἀνεγνωρισμένο ἀκόμη μέ ὀριστικὸ ὄνομα σκοπιανὸ κράτιδιο.-

3.- Οί προτάσεις Νίμιτς συνετάγησαν ἐκτὸς καί καθ' ὑπέρβασιν τῆς διαμεσολαβητικῆς ἀποστολῆς.

Ἡ ὑπέρβασις τῆς διαμεσολαβητικῆς ἀποστολῆς, μέ τὴν ὁποίαν εἶχεν ἐπιφορτισθῇ ὁ Νίμιτς, εἶναι ἐξοργιστικῶς κραυγαλέα καί ὀφθαλμοφανῆς. Καί μάλιστα πρὸς δύο κατευθύνσεις.

Πρῶτον, διότι προτείνει διπλὴν ὀνομασίαν διὰ τὸ σκοπιανὸν κράτιδιον, ἐνῶ τέτοια ἐντολή δὲν εἶχε. Καί δὲν εἶχε, διότι διπλὴ ὀνομασία δι' ἓνα κράτος εἶναι περίπτωσις ἄγνωστος εἰς τὸ Διεθνὲς Δίκαιον, πρωτόγνωρος εἰς τὰ παγκόσμια χρονικὰ ὅλων τῶν ἐποχῶν ! Καί φυσικὰ ἡ διπλὴ ὀνομασία προτείνεται ἐπὶ τοῦ προκειμένου μόνον μέ ἀπύθμενη πανουργία καί δολερότητα : διὰ νὰ περιληφθῇ εἰς τὴν προτεινομένην διμερῆ συμφωνίαν Ἑλλάδος - Σκοπίων καί δέσμευσις τῆς Ἑλλάδος διὰ τὸ ὄνομα, τὸ ὁποῖον τὰ Σκόπια θὰ χρησιμοποιοῦν εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τους μέ ὅλες τίς ἐντεύθεν συνέπειες ! Διότι, ἐάν τὸ σκοπούμενον εἶναι ὄντως ἀπλῶς καί μόνον ἡ διπλὴ ὀνομασία, - μία γιὰ τίς διεθνεῖς σχέσεις καί ἄλλη γιὰ τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ σκοπιανοῦ κράτιδιου, - εἶναι αὐτονόητον, ὅτι τίς ἄλλες χῶρες, ἐπομένως καί τὴν Ἑλλάδα, ἤμπορεῖ νὰ ἐνδιαφέρῃ μόνον τὸ διεθνὲς ὄνομα. Καί ὄχι ἢ πρὸς ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν ὀνομασία. Καί μάλιστα ἀνάμειξις

τρίτων γι'αυτήν, ως ανάμειξις στα έσωτερικά άλλης χώρας είναι κατά τὸ Διεθνές Δίκαιον ανεπίτρεπτη. Έπιτρεπτή δὲ μόνον ἐὰν ἡ έσωτερική ὀνομασία ἐγκλείει ἀπὸ μόνη τῆς ἐπεκτατικές διαθέσεις, πού ἐξ ὀρισμοῦ θέτουν σὲ κίνδυνο τὴν εἰρήνην, ὅπως ἀκριβῶς συμβαίνει μὲ τὴν περίπτωσι τοῦ ψευδωνύμου σκοπιανοῦ κρατιδίου ὡς *Δημοκρατίας τῆς Μακεδονίας*. Ἐρωτᾶται, λοιπόν, πρὸς τί νὰ καλεῖται τώρα στὴν διμερῆ συμφωνία τῆς νὰ δεσμευθῆ ἡ Ἑλλάς καὶ γιὰ τὴν έσωτερική ὀνομασία τοῦ σκοπιανοῦ κρατιδίου, μὲ τὸ «*συνταγματικό*» του μάλιστα ὄνομα καὶ ρητῶς (κατὰ τὸν 9^{ον} ὄρον τῶν προτάσεων) **καὶ** τῶν ὑπηκόων του ὡς «*Μακεδόνων*» ; Προφανέστατα, - γιὰ ὅσους δὲν διακατέχονται ἀπὸ ἀθεράπευτη βλακεία, - ὄχι ἀπλῶς γιὰ νὰ ἄρη ἀντιρρήσεις τῆς γιὰ τέτοια χρῆσι, ἀλλ' ἀκριβῶς, **διὰ νὰ ὁμολογήσῃ ἔτσι εὐθέως καὶ ἐνυπογράφως ἡ Ἑλλάς, ὅτι οἱ Σκοπιανοὶ εἶναι ὄντως «Μακεδόνες»** ! Καὶ ἔχει οὐσιώδη σημασίαν ἡ ἀναγνώρισις αὐτῆ, διότι θὰ ἐνδυναμώσῃ τίς μὴ συγκαλυπτόμενες, ἀπροκάλυπτες, ἐπεκτατικές εἰς τὰ Μακεδονικά μας ἐδάφη ἐπιδιώξεις τοῦ σκοπιανοῦ κρατιδίου, τὸ ὁποῖον, ἄλλοτε δοῦλον τοῦ σοβιετικοῦ ὀλοκληρωτισμοῦ, ποδηγετεῖται κατὰ τίς ἡμέρες μας ἀπὸ τίς Η.Π.Α., τῶν ὁποίων καὶ ὑπηρετεῖ τώρα τὰ συμφέροντα εἰς τὴν περιοχὴν.

Καί, δεύτερον, ἐκτὸς καὶ καθ' ὑπέρβασιν τῆς διαμεσολαβητικῆς του ἀποστολῆς ἐνεργεῖ μὲ τίς προτάσεις του ὁ *Νίμιτς*, ἐπίσης, διότι **ἀνεπιτρέπτως ἀναμειγνύεται καὶ μὲ τὰ έσωτερικά τῆς Ἑλλάδος** ! Πράγματι, ἐνῶ ἡ ἀποστολή του περιωρίζετο εἰς τὴν ἐξεύρεσιν ἑνός (ἐπαναλαμβάνω, μόνον ἑνός) καθολικῆς χρήσεως ὀνόματος διὰ τὸ σκοπιανὸν κρατιδίον, αὐτὸς, ὄχι μόνον προτείνει **δύο ὀνόματα**, μὲ ξεχωριστὴ τὸ καθένα χρῆσι, ἀλλὰ **ἐπεκτείνει τὴν ἀνάμειξιν του καὶ εἰς τὰ τῆς Πατρίδος μας**. Συγκεκριμένως, εἰς τὸ πῶς ὀνομάζονται περιοχὲς τῆς Μακεδονίας μας, μὲ ρήτρα, ὅτι «*ἀναγνωρίζεται*» ἀπὸ τὰ συμβαλλόμενα μέρη ἡ ὀνομασία των αὐτῆ, ὡς ἐὰν ἦτο ἐκκρεμῆς ἡ ἀναγνώρισις αὐτῆ καὶ ἀπέμενε νὰ γίνῃ καὶ εἶχαμε ἐμεῖς ἀνάγκη τὴν «ἀναγνώρισιν» αὐτὴν τῶν σκοπιανῶν γιὰ τὴν ὀνομασία περιοχῶν τῆς Βορείου Ἑλλάδος !

Καὶ μόνον αὐτοὶ οἱ δύο λόγοι ὀφθαλμοφανοῦς ὑπερβάσεως τῆς διαμεσολαβητικῆς ἀποστολῆς καθιστοῦσαν παντελῶς ἀπαράδεκτες γιὰ τὴν Ἑλλάδα τίς προτάσεις *Νίμιτς* καὶ θὰ ἔπρεπε νὰ ἀπορριφθοῦν ὡς τέτοιες ἄνευ ἑτέρου εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς.-

Β' - Η ΚΑΤ' ΟΥΣΙΑΝ ΔΟΛΙΟΤΗΣ ΤΩΝ ΠΡΟΤΑΣΕΩΝ

4.- Οἱ προτεινόμενες διεθνεῖς ὀνομασίες τοῦ Σκοπιανοῦ κρατιδίου.

Ὡς ἐπίσημο διεθνὲς ὄνομα τοῦ Σκοπιανοῦ κρατιδίου προτείνεται (στὸ Παράρτημα Α' τῶν προτάσεων) ἓνα ἀπὸ τὰ ἀκόλουθα : *Συνταγματικὴ Δημοκρατία τῆς Μακεδονίας* – *Δημοκρατικὴ Δημοκρατία τῆς Μακεδονίας* – *Ἀνεξάρτητὴ Δημοκρατία τῆς Μακεδονίας* – *Νέα Δημοκρατία τῆς Μακεδονίας* – *Δημοκρατία τῆς Ἄνω Μακεδονίας*.

Ἀλλὰ κατὰ πρῶτον θὰ πρέπει νὰ μὴ λησμονοῦμε, ὅτι τὸ σκοπιανὸν κρατιδίον ἐγινε δεκτὸν εἰς τὸν Ο.Η.Ε. μόνον μὲ τὴν *προσωρινὴν ὀνομασίαν* F.Y.R.O.M. ἀκριβῶς λόγῳ τῆς ἀπολύτου ἀρνήσεως τῆς Ἑλλάδος νὰ δεχθῆ τὴν ψευδωνυμίαν του ὡς, δηθεν, «*Μακεδονίας*». Γιὰ τὸν ἴδιο δὲ λόγον ἐγινε καὶ ἡ ἐνδιάμεση συμφωνία τῆς 13.9.1995 Ἑλλάδος – Σκοπίων πρὸς ἐξεύρεσι κοινῶς

ἀποδεκτῆς λύσεως, τῆς ὁποίας καὶ μὴ ἐπιτευχθείσης ἐπὶ δώδεκα καὶ πλέον ἔκτοτε χρόνια, ἀναπτύσσεται τώρα ἢ, ὑποτίθεται, διαμεσολαβητικὴ προσπάθεια *Νίμιτς*. Ἐπομένως αὐτὴ ἐξ ὀρισμοῦ δὲν ἔμπορεῖ νὰ περιλαμβάνῃ ὀνομασίες ἀπλῶς ἐπαναλαμβάνουσες τὸ ἀπαράδεκτον ὄνομα «Μακεδονία». Ἐν ὄψει τῶν στοιχειωδῶν αὐτῶν δεδομένων οἱ προτεινόμενες μὲ τις προτάσεις *Νίμιτς* ἀνωτέρω ὀνομασίες διὰ τὸ σκοπιανὸν κρατίδιον ἀποτελοῦν ὀλοφάνερη κοροϊδία εἰς βάρος τῆς Ἑλλάδος καὶ τίποτε ἄλλο. Αὐτὸ εἶναι αὐτονόητον γιὰ τὰ τρία πρῶτα ὀνόματα : διότι ὁ προσδιορισμὸς «*Συνταγματική*» ἢ «*Δημοκρατική*» ἢ «*Ἀνεξάρτητη*» σὲ τίποτε δὲν διαφοροποιεῖ τὴν ἀπαράδεκτη γιὰ τὴν Ἑλλάδα ὀνομασία «*Δημοκρατία τῆς Μακεδονίας*».

Τὸ ἴδιο ἰσχύει καὶ γιὰ τὴν τέταρτην ὀνομασία «*Νέα Δημοκρατία τῆς Μακεδονίας*». Ἀπλουστάτα διότι τὸ «*Νέα*» προϋποθέτει τὸ «*Ἀρχαία*», μὲ τὸ ὁποῖον πλήρως ταυτίζεται καὶ διαφέρει μόνον κατὰ τὴν χρονικὴν ἀπόστασιν. Μὲ τὸ «*Νέα Δημοκρατία τῆς Μακεδονίας*» πλήρης λοιπὸν οἰκειοποίησις ἀπὸ τὸ σκοπιανὸν κρατίδιον τῆς «*Μακεδονίας*» στὴν διαχρονικὴ τῆς ὀλότητα, ἐπιδιωκομένης μὲ τις προτάσεις *Νίμιτς* τῆς συνυπογραφῆς τῆς Ἑλλάδος στὴν θρασυτάτη αὐτὴ καὶ πρωτόγνωρη ἱστορικὴ πλαστογράφησι.

Ἀλλὰ τὸ ἴδιο συμβαίνει καὶ μὲ τὴν πέμπτην ὀνομασίαν «*Δημοκρατία τῆς Ἄνω Μακεδονίας*». Θὰ ἔμπορεῖσε ἐνδεχομένως νὰ συζητηθῆ, ἐὰν μὲ τὴν προσθήκην τῆς λέξεως «*Ἄνω*» ὑποδηλοῦται γεωγραφικὸς προσδιορισμὸς τοῦ κρατιδίου. Ἀλλὰ ὁ προσδιορισμὸς αὐτός, καὶ ἐὰν ὑποτεθῆ συντρέχων, ἀναιρεῖται ἐξ ὀλοκλήρου μὲ τὴν δολιότητα τῆς διπλῆς ὀνομασίας. Διότι μὲ αὐτὴν, καὶ συγκεκριμένως διὰ τοῦ 2^{ου} ὄρου (τοῦ μέρους II τῶν προτάσεων), ὅτι, κατὰ λέξιν, «*Ἀναγνωρίζεται, ὅτι τὸ συνταγματικὸ ὄνομα τοῦ Δευτέρου Μέρους* [δηλ. τοῦ Σκοπιανοῦ κρατιδίου] *εἶναι Δημοκρατία τῆς Μακεδονίας καὶ ὅτι τὸ ἔδαφος τοῦ Δευτέρου Μέρους περιλαμβάνει μέρος τῆς ἱστορικῆς Μακεδονίας*», καλεῖται ἢ Ἑλλάς νὰ συνυπογράψῃ συμφωνίαν, ἀναγνωρίζουσιν ταύτισιν τῆς «*Δημοκρατίας τῆς Ἄνω Μακεδονίας*» (κατὰ τὴν προτεινομένην διεθνή ὀνομασίαν) πρὸς τὴν «*Δημοκρατίαν τῆς Μακεδονίας*» (κατὰ τὴν προτεινομένην ἐσωτερικὴν ὀνομασίαν). Ἡ παγίδα λοιπὸν καλοστημένη : νὰ ἀναγνωρίσουμε ἐνυπογράφως τὴν «*Δημοκρατία τῆς Μακεδονίας*» ! Ἐνῶ, ἐὰν ἡ ὀνομασία ἦτο ἐνιαία, μοναδική, γιὰ ὅλες ἀνεξαιρέτως τις σχέσεις, ἐξωτερικῆς καὶ ἐσωτερικῆς, τοῦ σκοπιανοῦ κρατιδίου, θὰ ἦδύνατο τότε μόνον νὰ συζητηθῆ, ἐὰν ὁ προσδιορισμὸς «*Ἄνω Μακεδονία*» εἶναι ἴσως γεωγραφικός. Καὶ σημειῶνω «*ἴσως*», διότι γραμματικῶς προθέσεις, ὡς ἄνω, κάτω καὶ παρόμοιες, δὲν διαφοροποιοῦν τὴν οὐσίαν τοῦ σημαυνομένου. Γιὰ ὅσους φυσικὰ γνωρίζουν ἑλληνικά.

Καὶ θὰ πρέπει ἀκόμη εἰς τὴν σκόπιμον φλυαρίαν, περὶ ***δῆθεν δυνατότητος χρήσεως τοῦ ὄρου «Μακεδονία» ὑπὸ γεωγραφικὴν μόνον ἔννοιαν***, νὰ ἀντιταχθῆ τὸ οὐσιῶδες, ὅτι εἶναι λογικῶς ἀδύνατος ὁ διαχωρισμὸς τῶν δύο ἐννοιῶν τοῦ ὄρου, ἐθνολογικῆς καὶ γεωγραφικῆς. Καὶ μάλιστα ὅταν εἶναι ἱστορικῶς δεδομένον, ὅτι τὸ ψευδῶνυμον «*Μακεδονικὸν ζήτημα*» ἐγεννήθη ἐκ τοῦ μηδενὸς πρὸς ὑπηρετήσιν ἐπεκτατικῶν βλέψεων ἐξωβαλκανικῶν δυνάμεων, διὰ παρεμβολῆς ἐγκαθέτων των, ἀπὸ τοῦ τέλους ἤδη τοῦ 19^{ου} αἰῶνος μὲ προσποιητὴν ἐπίκλησιν τοῦ κατασκευασθέντος ἱστορικοῦ ψεύδους, ὅτι οἱ Μακεδόνες ἐθνολογικῶς δῆθεν δὲν εἶναι Ἕλληνες. Καὶ ἀκόμη, ὅταν μόνον ὑπὸ τὸν ἐθνολογικὸν αὐτὸν χαρακτήρα διατηρήθη τὸ ζήτημα ἔκτοτε καὶ ἐπὶ τόσες

δεκαετίες μέχρι και των ημερών μας, τώρα ανακινούμενον και πάλιν με προέχουσας την έθνολογικήν δῆθεν διαφοράν και κύριον ενεργούμενον τὸ σκοπιανὸν κρατίδιον.

Και ἄς ἐπαναλάβω αὐτό, τὸ ὁποῖον ἀνέκαθεν πειστικῶς ἔχω ἐπανειλημμένως τονίσει. *Νὰ παύση ἐπὶ τέλους αὐτὴ ἡ ἐφευρεθεῖσα κωμωδία τῶν συνθέτων ὀνομασιῶν*, με ὅλα ἀνεξαιρέτως τὰ κατὰ καιροὺς προταθέντα σύνθετα ὀνόματα. Διότι οἱ ὁποιοῖδήποτε προστιθέμενοι προσδιορισμοὶ δὲν θίγουν, οὔτε παραλλάσσουν τὴν οὐσίαν, τὸ ἀπόλυτον εὖρος τῆς ὀνομασίας «Μακεδονία», τὴν ὁποίαν με τόσην ἀδίστακτον κυνικότητα και ἀναισχυντίαν ἐπιχειροῦν νὰ ὑφαρπάσουν ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα καταχθόνιοι ἐπίβουλοι.

5.- Περιορισμένη και δευτερεύουσα ἡ χρῆσις τῆς διεθνοῦς ὀνομασίας.

Ἡ κοροϊδία τῆς διεθνοῦς ὀνομασίας ἐπιτείνεται ἀπὸ τὸ γεγονός, ὅτι ἡ χρῆσις αὐτῆς προτείνεται μόνον περιορισμένως, ὡς δευτερεύουσα. Συγκεκριμένως *ὄχι γιὰ ὅλες τίς διεθνεῖς σχέσεις τοῦ σκοπιανοῦ κρατιδίου*, ἀλλὰ γιὰ τίς ὀλιγώτερες : εὐθύς ἀμέσως μὲν, διὰ νὰ ἀντικαταστήσῃ τὴν προσωρινὴν ὀνομασίαν τοῦ «Πρώην Γιουγκοσλαβικὴ Δημοκρατία τῆς Μακεδονίας» στὸν Ο.Η.Ε. (ἄρθρον 4^ος τῶν προτάσεων) και διὰ νὰ χρησιμοποιηθῇ εἰς τὸ μέλλον μόνον «(α) σὲ πολυμερεῖς συνθήκες, συμβάσεις και συμφωνίες, (β) διαβατήρια και (γ) γιὰ τὴν ἔνταξη σέ, και ἐπίσημη χρῆση σέ, διεθνεῖς ὀργανισμοὺς» (ἄρθρον 5^ος τῶν προτάσεων).

Εἶναι ὀλοφάνερο τὸ γιὰ τὴν περιορίζεται ἔτσι τόσον πολὺ ἡ ὑποχρέωσις τῶν Σκοπίων νὰ χρησιμοποιοῦν και αὐτὴν τὴν προτεινομένην διεθνή ὀνομασίαν τους, ἀφοῦ και ἀπὸ τίς διεθνεῖς σχέσεις τους *ἐξαιροῦνται ὄχι μόνον οἱ ἀνεπίσημες ἔστω και πολυμερεῖς σχέσεις, ἀλλὰ και ὅλες, ἐπίσημες και ἀνεπίσημες, διμερεῖς σχέσεις*. Ἀπλούστατα διὰ νὰ δικαιουται τὸ σκοπιανὸν κρατίδιο σὲ ὅλες αὐτές, πού ἀποτελοῦν τὴν συντριπτικὴν πλειονοψηφία τῶν διεθνῶν σχέσεων κάθε κράτους, νὰ χρησιμοποιηθῇ τὸ «συνταγματικὸν» τοῦ ὀνομα, δηλαδή τὴν πλαστογραφηθεῖσα ψευδωνυμίαν τοῦ «Δημοκρατία τῆς Μακεδονίας». Αὐτὸ ἄλλωστε κυνικώτατα ἐκφράζεται και με τὸν 6^ον ἄρθρον τῶν προτάσεων *Νίμιτς*, κατὰ τὸν ὁποῖον «*Προτείνεται τὸ Ἐπίσημον Διεθνὲς Ὄνομα νὰ συζητηθῇ γιὰ χρῆση σὲ ἄλλες ἐπίσημες διεθνεῖς περιπτώσεις και σὲ ἐπίσημη διμερῆ διεθνή χρῆση*». Ὅρος, πού παραπέμπει γιὰ ὅλες τίς «ἄλλες ἐπίσημες διεθνεῖς περιπτώσεις» και γιὰ κάθε «ἐπίσημη διμερῆ διεθνή χρῆση» στὸ μέλλον, σὲ συζήτησι και ἀπόφασιν, πού θὰ συμφωνηθῇ ! Καὶ φυσικὰ δὲν εἶναι τόσον ἀνόητοι οἱ Σκοπιανοί, διὰ νὰ συμφωνήσουν σὲ ὅ,τι δῆποτε ἄλλο, ὅταν ἀπὸ τώρα ἀποκτοῦν τὸ δικαίωμα – με τίς προτάσεις *Νίμιτς* – νὰ χρησιμοποιοῦν γιὰ ὅλες τίς διεθνεῖς αὐτές σχέσεις τὴν ψευδωνυμίαν τους «*Δημοκρατία τῆς Μακεδονίας*».

Και τὸ τραγικώτερον εἶναι, ὅτι *τὴν ψευδωνυμίαν τους αὐτὴ θὰ ὑποχρεοῦται και ἡ Ἑλλάς νὰ ἀποδέχεται στίς διμερεῖς σχέσεις της με τὸ σκοπιανὸν κρατίδιο*. Ἐ, εἰς παρόμοιον ἐξευτελισμὸν οὐδεὶς διενόηθη μέχρι σήμερον νὰ ὑποβάλλῃ τὴν Πατρίδα μας.

6.- Ἡ κακοβουλία τῆς προτεινομένης ἐσωτερικῆς ὀνομασίας.

Οἱ προτάσεις *Νίμιτς* ρητῶς ἀναγνωρίζουν εἰς τὸ Σκοπιανὸν κρατίδιον, - παραλλήλως πρὸς τίς ἐξαιρούμενες, κατὰ τὰ ἀνωτέρω, περισσότερες περιπτώ-

σεις διεθνῶν του σχέσεων, - τὸ δικαίωμα χρήσεως τοῦ «*συνταγματικοῦ*» του ὀνόματος, δηλαδή τοῦ ψευδωνύμου «*Δημοκρατία τῆς Μακεδονίας*» καὶ εἰς τὸ ἐσωτερικό του. Αὐτὸ σημαίνει, ἐπιδιωκομένην καὶ μὲ τὴν ἑλληνικὴν ὑπογραφήν νομιμοποίησιν τῆς χρήσεως τῆς πλαστογραφηθείσης ψευδωνυμίας στὰ δημόσια κτήρια καὶ στοὺς τίτλους τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν καὶ στὸ περιεχόμενο τῆς παρεχομένης παιδείας στὰ σχολεῖα, σὲ ὅλη γενικῶς τὴν ἐσωτερικὴ ζωή, ἐπὶ τοῦ δημοσίου καὶ ἰδιωτικοῦ πεδίου, τῶν κατοίκων τοῦ σκοπιανοῦ κρατιδίου. Λύσις φυσικὰ παντελῶς ἀπαράδεκτη, ὄχι μόνον, κατὰ τὰ προλεχθέντα, ἐξ αἰτίας τῆς εἰσαγομένης ἔτσι διπλῆς ὀνομασίας, ἀλλὰ καὶ πρὸ παντὸς ἐξ αἰτίας ὀφθαλμοφανῶν *ἐνδογενῶν μοιραίων συνεπειῶν*, πού ἀναποφεύκτως ἢ ἐφαρμογὴ τῆς θὰ συνεπιφέρει.

Ἡ ἀναφορὰ στὸ «*συνταγματικό*» ὄνομα τοῦ σκοπιανοῦ κρατιδίου καὶ στὴν δυνατότητα τῆς ἀνεμπόδιστης χρησιμοποίησεώς του ὡς ἀνωτέρω, *ἐκ τοῦ πονηροῦ γίνεται*. Γιὰ νὰ ἐξυπονοηθῆ, ὅτι τὸ ὄνομα αὐτὸ ὡς «*συνταγματικό*» δὲν ἤμπορεῖ δῆθεν νὰ ἀλλάξῃ. Καὶ τὸ ἴδιο ἐπαναλαμβάνουν δοκησίσοφοι κονδυλοφόροι, ἐθελούσιοι ἢ ὄχι κήρυκες ἐνδοτισμοῦ - ἀδιάφορον -, ἀργυρώνητα ἢ ὄχι παπαγαλάκια τῆς ἐθνικῆς μας συνθηκολογήσεως - ἐπίσης ἀδιάφορον. Σὲ κάθε ὅμως περίπτωσιν ὅλοι οἱ ἐθνικῶς ἐν προκειμένῳ μειονοδοτοῦντες διακατεχόμενοι ἀπὸ παχυλωτάτην ἄγνοιαν διεθνῶν δεδομένων ἢ ἐνσυνειδήτως ἀποσιωποῦντες αὐτά.

Πράγματι, ὅπως καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν ρητῶς ἔχω ἐπισημάνει, τὸ *Διεθνὲς Δίκαιον* ἐπιτρέπει τὴν *ἀπαγόρευσιν τῆς χρήσεως καὶ ἰδίου ὀνόματος, ἀκόμη δὲ καὶ τὴν κατάργησιν ὑφισταμένου κράτους*, ὅταν τοῦτο ἀποτελῆ ἀπειλὴν καὶ κίνδυνον διὰ τὴν διεθνή εἰρήνην καὶ τὴν ἀσφάλειαν τῶν λαῶν. Αὐτὸ συνέβη π.χ. μὲ τὴν πρωτοβουλίαν τῶν νικητριῶν δημοκρατικῶν δυνάμεων μετὰ τὸ τέλος τοῦ β' παγκοσμίου πολέμου, ὅταν μὲ τὸν ὑπ' ἀριθ. 46 νόμον τοῦ Συμμαχικοῦ Συμβουλίου Ἐλέγχου τῆς 25.2.1947 ὠρίσθη κατὰ λέξιν, ὅτι : « *Τὸ Κράτος τῆς Πρωσσίας, ὡς καὶ ἡ κεντρικὴ του Κυβέρνησις καὶ ὅλοι οἱ ὀργανισμοὶ του καταργοῦνται*». Καὶ κατηργήθησαν, χωρὶς βεβαίως ἔκτοτε νὰ ἐπανιδροθοῦν, οὔτε καὶ τὸ ὄνομά των νὰ ἐπανακουσθῆ.- Ἀλλὰ καὶ προηγουμένως, μετὰ τὸν α' παγκόσμιον πόλεμον, τὸ αὐτὸ συνέβη καὶ μὲ τὴν *Ἀυστρίαν*. Τότε ἡ Ἐθνοσυνέλευσις τῆς χώρας αὐτῆς εἶχεν ἐπιλέξει τὴν ὀνομασίαν «*Γερμανικὴ Ἀυστρία*», ἀλλ' αἱ νικήτριαι δυνάμεις ἀντετάχθησαν καὶ τὴν ὑπεχρέωσαν νὰ ἀποβάλῃ ἀπὸ τὴν ὀνομασίαν τῆς τὴν λέξιν «*Γερμανικὴ*».- Ἐπίσης, ἡ *Δυτικὴ Γερμανία* δὲν ἀνεγνώριζε τὴν κρατικὴν ὑπόστασιν τῆς *Ἀνατολικῆς Γερμανίας* - καίτοι ἡ τελευταία αὐτὴ διετήρει διπλωματικὰς σχέσεις μὲ 30 ἄλλα κράτη, ὡς καὶ προξενικὰς ἢ ἐπίσημας ἐμπορικὰς σχέσεις μὲ ἄλλα 32 - ἐπὶ 17 ὀλόκληρα χρόνια, μέχρι τῆς συνθήκης τῆς 21.12.1972, καὶ μόνον ἔκτοτε, ἀπὸ τοῦ Σεπτεμβρίου 1973, ἐγένετο καὶ αὐτὴ δεκτὴ εἰς τὸν Ο.Η.Ε.-

Συμπερασματικῶς : μόνον πρὸς ἡλιθίους συγχωρεῖται νὰ προβάλλεται ὡς δῆθεν δεδομένον, ὅτι δὲν ἤμπορεῖ νὰ ἀλλάξῃ τὸ «*συνταγματικό*» ὄνομα τοῦ σκοπιανοῦ κρατιδίου. Ἐὰν ἴσχυε κάτι τέτοιο, ἢ ὁδὸς πρὸς τὴν διεθνή ἀνομίαν θὰ ἀνοιγε διάπλατα.

7.- Η επιδιωκομένη νομιμοποίησης της μετονομασίας της περιοχής «Βαρδάρια» της νοτίου τέρως Νοτιοσλαβίας εις «Μακεδονίαν» επιβραβεύει την κατακτητικήν διάθεσιν τοῦ σκοπιανοῦ κρατιδίου.

Το σκοπιανὸν κρατίδιον ἦτο περιοχὴ τῆς ἄλλοτε Νοτιοσλαβίας, ἡ ὁποία μέχρι τῆς ἀναδειξέως τῆς ἀπὸ τὸν κομμουνιστὴν ἡγέτην *Τίτο* τὸ 1944 σὲ «*Ὁμόσπονδη Δημοκρατία τῆς Μακεδονίας*» ὠνομάζετο *Βαρδάρια*. Ὅχι *Μακεδονία*, διότι μόνον κατὰ τὸ ἓνα τρίτον τῆς (1/3), τὸ νοτιώτερον, ἀποτελοῦσεν ἡ περιοχὴ τμῆμα, καὶ μάλιστα μόνον τὸ 17%, τῆς ἱστορικῆς Μακεδονίας. Ἡ ἀνωτέρω μετονομασία συνετελέσθη στὸ πλαίσιο πολιτικοῦ προγράμματος ἄρσεως τῆς ἀντιπαλότητος περὶ τὴν διεκδίκησιν τῆς ὅλης ἱστορικῆς Μακεδονίας καὶ ἀπὸ τῆς τρεῖς χώρες (Ἑλλάδα, Βουλγαρίαν, Νοτιοσλαβίαν), στὶς ὁποῖες εἶχον περιέλθει μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν ἀπὸ τὸν ὀθωμανικὸν ζυγὸν κατὰ τοὺς βαλκανικοὺς πολέμους τμήματά τῆς, ὥστε μετὰ τὴν ἐνοποίησίν τους νὰ ἐξαλειφθοῦν οἱ σχετικὲς μεταξὺ τῶν ἔριδες, καὶ τῶν τριῶν διεκδικούντων τοὺς Μακεδόνες ὡς ὁμοεθνεῖς των. Καὶ τὸ πρόγραμμα προέβλεπε ἀνεξάρτητον Μακεδονικὸν κράτος, ὑπὸ κομμουνιστικὴν βεβαίως – σταλινικὴν – δεσποτείαν μετὰ τοπάρχην τὸν Νοτιοσλάβον ἡγέτην *Τίτο*. Μάλιστα ἡ ὑλοποίησις τοῦ προγράμματος ἄρχισε μετὰ συνένωσιν τῶν ἀνηκόντων εἰς Νοτιοσλαβίαν καὶ Βουλγαρίαν δύο τμημάτων, ἡ ὁποία ὅμως δὲν ἐκράτησεν ἐπὶ πολὺ, μετὰ ὀλίγα χρόνια διελύθη. Δηλαδή τότε ἐσχεδιάσθη ὁ ἐδαφικὸς ἀκρωτηριασμὸς τῆς Ἑλλάδος, δι' ἀποσπάσεως ἀπὸ αὐτὴν τῶν Μακεδονικῶν ἐδαφῶν τῆς. **Καθαρὰν λοιπὸν ἐπεκτατικὴν εἰς βάρος τῆς Ἑλλάδος ἐπιδίωξιν ἐξέφραζεν ἡ ἀνωτέρω μετονομασία τῆς Βαρδαρίας εἰς Μακεδονίαν**, ὅπως ἄλλωστε εἶχαν τότε διαβλέψει καὶ ρητῶς ἐπισήμως διακηρύξει καὶ οἱ Η.Π.Α. μετὰ δῆλωσιν τῆς 26^{ης} Δεκεμβρίου 1944 τοῦ Ὑπουργοῦ των Ἐξωτερικῶν *Edward Stettinius*, κατὰ τὴν ὁποίαν «*Ἡ Κυβέρνησις τῶν Η.Π.Α. θεωρεῖ, ὅτι συζήτησις περὶ «Μακεδονικοῦ ἔθνους, Μακεδονικῆς πατρίδος καὶ Μακεδονικῆς ἐθνικῆς συνειδήσεως» ἰσοῦται μετὰ δημαγωγίαν, πού δὲν ὑποκρύπτει ἐθνικὴν ἢ πολιτικὴν πραγματικότητα, ἀλλὰ ὑποκρύπτει ἐπεκτατικὲς διαθέσεις κατὰ τῆς Ἑλλάδος*».

Καὶ τὴν ἴδιαν ἐπιδίωξιν ὑπηρετοῦν τῶρα οἱ προτάσεις *Νίμιτς* μετὰ τὴν ἐπιδιωκομένην νομιμοποίησιν τῆς ἀνωτέρω ἀύθαιρέτου μετονομασίας. Καίτοι ἀναγνωρίζουν, ὅτι καὶ οἱ δύο χώρες, Ἑλλάς καὶ Σκόπια, περιλαμβάνουν μέρη τῆς «*ἱστορικῆς Μακεδονίας*» (ὄροι 1^{ος} καὶ 2^{ος}, μέρους II), *χωρὶς ὅμως μνεῖαν καὶ τοῦ ποσοστοῦ*, πού τῶρα ἀνήκει στὴν καθεμιά. Καὶ αὐτό, δολιωτάτα : *διὰ νὰ μὴ ἀποκαλυφθῇ ἡ ἀλήθεια*, ὅτι οἱ Σκοπιανοὶ μετὰ τὸ μικρὸν ποσοστὸν τοῦ 17 %, καλύπτουν μόνον τὸ 1/3 τοῦ ἐδάφους των, διεκδικοῦν δι' ὀλόκληρον τὴν ἐπικράτειάν των τὴν ὀνομασίαν «*Μακεδονία*» καὶ μάλιστα ἔναντι τῆς Ἑλλάδος, περιλαμβανούσης ἤδη εἰς τὰ γεωγραφικὰ τῆς ὄρια τὰ πολλαπλάσια 71 % τῆς «*ἱστορικῆς Μακεδονίας*» ! Καὶ ἀπεσιωπήθη ἡ ἀλήθεια αὐτή, διότι ματαιώνει τὰ σχέδια τῶν ἐπιβούλων, ἀφοῦ, ἔαν – πέρα τῶν ἱστορικῶν, ἐθνολογικῶν, γλωσσικῶν, ἀρχαιολογικῶν καὶ ὅλων τῶν ἄλλων δεδομένων - ἦτο ζήτημα καὶ ἐπρόκειτο νὰ κριθῇ σὲ ποιὸ ἀπὸ τὰ δύο κράτη πρέπει νὰ ἀναγνωρισθῇ τὸ ὄνομα «*Μακεδονία*», λογικῶς ἢ κατακύρωσις θὰ ἔπρεπε νὰ γίνῃ εἰς τὴν κατέχουσαν τὰ πολλαπλάσια 71 % τῶν Μακεδονικῶν ἐδαφῶν Ἑλλάδα. Τὸ ὅτι γίνεται μετὰ τῆς προτάσεως *Νίμιτς* πρὸς τὸ Σκοπιανὸν κρατίδιον μετὰ τὸ ὑποπολλαπλάσιο ποσοστὸν τοῦ 17 % μόνον τῶν Μακεδονικῶν ἐδαφῶν, πού καλύπτουν μάλιστα μόνον τὸ 1/3

τῆς ἐπικρατείας του, αὐτὸ σημαίνει καὶ ἐξυπονοεῖ, ὅτι τὸ κρατίδιον αὐτὸ μὲ τέτοιο κύριον ὄνομα θεωρεῖται, εἶναι καὶ ἀποτελεῖ καὶ τὴν Μητρόπολιν τῆς Μακεδονίας ! Εἰς τὸ ὅποῖον συνακολούθως καὶ θὰ πρέπει, κατὰ τοὺς σχεδιασμοὺς τῶν ἐπιβούλων, νὰ προσαρτηθῶν καὶ τὰ ἑλληνικὰ Μακεδονικὰ ἐδάφη. Ἐτσι συστηματικῶς προωθεῖται ἡ καταχθόνιος ἐπιδίωξις.

Ἐπιδίωξις ἀρπακτική, ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν ὅμως, - ἀντὶ τοῦ κομμουνιστικοῦ σοβιετικοῦ συνασπισμοῦ τῆς τότε ἐποχῆς, - τώρα τῶν Η.Π.Α., οἱ ὁποῖες καὶ κυνικώτατα ἄλλαξαν τὴν ἀνωτέρω ἐπὶ τοῦ θέματος στάσιν, πρὸς ἱκανοποίησιν ἰδικῆς των πολιτικῆς ἀναδιατάξεως καὶ τῶν συνόρων εἰς τὴν γεωγραφικὴν μας καὶ τὴν ἐγγὺς περιοχὴν χάριν ἰδιωφελῶν γεωπολιτικῶν συμφερόντων.

Ἄς προσθέσω τώρα, ὅτι ἔχομεν ἀνάλογον *παράδειγμα ἱκανοποιήσεως κατακτητικῶν βλέψεων διὰ μετονομασίας* καὶ ἀπὸ τὴν διεθνή πρακτικὴν. Ἐτσι τὸ 1939 τὸ Σιάμ μετωνομάσθη εἰς *Ταϊλάνδην*, διὰ νὰ ἀποσπάσῃ γειτονικὰ ἐδάφη, κατοικουμένα ἀπὸ *Ταίι*, πρᾶγμα τὸ ὅποῖον καὶ διὰ τῆς μετονομασίας ἐπέτυχε. Ἀκριβῶς, ὅπως τὸ Σκοπιανὸν κρατίδιον δι' ἀποβολῆς τῆς παλαιᾶς ὀνομασίας τῆς περιοχῆς του «*Βαρδαρία*» καὶ ἀντικαταστάσεώς της διὰ τοῦ ἑλληνικοῦ ὀνόματος *Μακεδονία* ἐπιδιώκει σταθερῶς - καὶ τὸ διαλαλεῖ ἄλλωστε παντοιοτρόπως διεθνῶς - τὴν κατάκτησιν ὀλοκλήρου τῆς Μακεδονίας, τὸν ἑδαφικὸν δηλαδὴ τῆς Πατρίδος μας ἀκρωτηριασμόν.

8.- Ἡ ἀνεπίτρεπτη ἐπέμβασις εἰς τὰ ἐσωτερικά μας.

Ανεφέρθη ἀνωτέρω (ὑπὸ τὸν ἀριθ.3) γενικῶς στὴν ἐπιδιωκομένη μὲ τίς προτάσεις *Νίμιτς* ἀνεπίτρεπτη ἐνασχόλησι καὶ μὲ τὰ ἐσωτερικά μας. Ἐξειδικεύω τώρα τὰ ἀνομήματα.

Ἦδη ὁ 1^{ος} ὅρος (τοῦ μέρους II) τῶν προτάσεων *Νίμιτς* ὀρίζει κατὰ λέξιν ὅτι : «*Ἀναγνωρίζεται, ὅτι τρεῖς διοικητικὲς περιοχὲς τοῦ Πρώτου Μέρους [δηλ. τῆς Ἑλλάδος] ὀνομάζονται Ἀνατολικὴ Μακεδονία, Κεντρικὴ Μακεδονία καὶ Δυτικὴ Μακεδονία καὶ ὅτι τὸ ἔδαφος τοῦ Πρώτου Μέρους περιλαμβάνει μέρος τῆς ἱστορικῆς Μακεδονίας*».

Ὑβριστικώτερο γιὰ τὴν Πατρίδα μας κείμενο δὲν εἶναι νοητόν. Διότι τὸ «*ἀναγνωρίζεται*» σημαίνει *ἀπονέμεται τώρα ὀριστικῶς εἰς τὴν Ἑλλάδα* κατὰ παραχώρησιν, τὸ δικαίωμα χρήσεως τῶν ἀνωτέρω ὀνομασιῶν διὰ τὰ Μακεδονικὰ ἐδάφη της ! Ἐτσι τέσσερες χιλιάδες χρόνια ἑλληνικῆς Ἱστορίας, μὲ ἀμέτρητες καταγραφές, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ἡ ἐπιγραμματικὴ τοῦ *Στράβωνος* «*ἔστι μὲν οὖν Ἑλλάς καὶ ἡ Μακεδονία*» (Γεωγραφικά, VII,9), ἐπιδεικτικῶς ἀγνοοῦνται ἀπὸ τοὺς ἐπιβούλους καὶ τὰ θλιβερὰ ἐνεργούμενά των. Τὰ ὁποῖα καὶ μὲ δολιιώτατον κυνισμόν *διαστέλλουν* μὲ τὴν ἐπιλεγείσαν ἀνωτέρω διατύπωσιν *Ἑλλάδα καὶ Μακεδονίαν*. Ἐνῶ συγχρόνως *ταυτίζουν τὴν Μακεδονίαν μὲ τὸ Σκοπιανὸν κρατίδιον*, ἀφοῦ τὸ ὀνομάζουν «*Δημοκρατίαν τῆς Μακεδονίας*», καίτοι μάλιστα συνομολογοῦν, ὅτι τὸ ἔδαφός του περιλαμβάνει «*μέρος*» *μόνον* τῆς «*ἱστορικῆς Μακεδονίας*». Ἡ *ταύτισις* παραμένει ἐρριζωμένη εἰς τὴν ἀνθρωπίνην σκέψιν καὶ συνείδησιν *ἀναποφεύκτως ψυχολογικῶς* κατὰ τὴν ἀνάπλασιν τῶν δύο παραστάσεων, εἴτε τῆς «*Μακεδονίας*», εἴτε τῆς «*Δημοκρατίας τῆς Μακεδονίας*», ἐνῶ ἡ ἐκτεθεῖσα συνομολόγησις, ὅτι αὐτὴ

περιλαμβάνει εις τὸ ἔδαφός της μέρος μόνον ἐκείνης, δὲν συναναπλάσσεται, ἀκόμη καὶ σὲ ὄσους (ἐλαχίστους) εἶναι γνωστή. Ἴδου ἡ καταχθόνιος δολιότης.

Καὶ καλοῦν οἱ ἐπίβουλοι τὴν Πατρίδα μας νὰ συνυπογράψῃ τώρα σὲ διμερῆ συμφωνίαν μὲ τὰ Σκόπια, ὅτι «*ἀναγνωρίζει*», ὅτι κατέχει μέρος τῆς Μακεδονίας ! Μὲ παράλληλη δέσμευσι διὰ τοῦ 2^{ου} ὄρου (τοῦ αὐτοῦ μέρους II), ὅτι, κατὰ λέξιν, «*ἀναγνωρίζεται*, ὅτι τὸ συνταγματικὸ ὄνομα τοῦ Δευτέρου Μέρους [δηλ. τοῦ Σκοπιανοῦ κρατιδίου] εἶναι Δημοκρατία τῆς Μακεδονίας καὶ ὅτι τὸ ἔδαφος τοῦ Δευτέρου Μέρους περιλαμβάνει μέρος τῆς ἱστορικῆς Μακεδονίας». Ἀλλ' ἀφοῦ ρητῶς διακηρύσσεται ἔτσι, ὅτι τὸ ἔδαφος τοῦ σκοπιανοῦ κρατιδίου «*περιλαμβάνει μέρος μόνον τῆς ἱστορικῆς Μακεδονίας*», κατὰ ποίαν λογικὴν προτείνεται δι' *ὀλόκληρον* τὸ σκοπιανὸν κρατίδιον ἢ ὀνομασία «*Δημοκρατία τῆς Μακεδονίας*»; Μὲ τὴν λογικὴν τῆς ἀνωτέρω ἐκτεθείσης πανουργίας.

Καὶ ἡ κακοβουλία συμπληρώνεται μὲ τοὺς προσθέτους ὄρους : τὸν 8^{ον}, κατὰ τὸν ὅποιον «*Κανένα κράτος δὲν θὰ ἔχει ἀποκλειστικὰ δικαιώματα, πολιτικὰ εἴτε ἐμπορικὰ, στὰ ὀνόματα «Μακεδονία» ἢ «Μακεδονικός» μόνο του*». τὸν 9^{ον}, κατὰ τὸν ὅποιον «*Τὰ ὀνόματα «Μακεδονία» καὶ «Μακεδονικός» μπορεῖ νὰ χρησιμοποιοῦνται ἐμπορικὰ καὶ ἀπὸ τὰ δύο Μέρη [δηλ. τὴν Ἑλλάδα καὶ τὰ Σκόπια] καὶ ἀπὸ τοὺς πολίτες καὶ ἀπὸ ὀργανωμένους ομάδες νομικὰ ἀνεγνωρισμένους ἐκάστου τῶν δύο Μερῶν ἀλλὰ μόνο σύμφωνα καὶ ὑποκείμενα στὴν ὑφισταμένη διεθνῆ νομοθεσία, σὲ συμβάσεις καὶ πρακτικὰς, οἱ ὁποῖες ἀφοροῦν τὴν χρῆση γεωγραφικῶν ὀνομάτων γιὰ ἐμπορικοὺς καὶ παρόμοιους λόγους*». Δηλαδή *πλήρης καὶ ἀπόλυτος ἐξομοίωσις ὄλων, ἀτόμων καὶ ὀργανωμένων ομάδων, Ἑλλήνων καὶ Σκοπιανῶν, στὴν ὁποιαδήποτε χρῆσι τῶν ὀνομάτων «Μακεδονία» καὶ «Μακεδονικός», χωρὶς ἀποκλειστικὸ δικαίωμα κανενός*. Καὶ ἐξωθεῖται ἡ Ἑλλάς νὰ ἀγνοήσῃ τὴν Ἱστορίαν της καὶ συμφωνήσῃ, συνυπογράφουσα τὶς προβλέψεις αὐτὲς τῶν προτάσεων *Νίμιτς*.

Ἐὰν τὸ πράξῃ, δὲν θὰ συμφωνήσῃ ἀπλῶς βλακωδέστατα στὴν ἀπογύμνωσι τῆς ἐθνικῆς μας κοινότητος ἀπὸ παντὸς «*Μακεδονικοῦ*», τοῦ ἱστορικῶς πολυτιμωτέρου, ὅπως προεξέθεσα, στοιχείου τῆς ἐθνικῆς μας ἰδιοσυστασίας. Διότι ὑπάρχει καὶ τὸ ἐπίσης ὀλεθριώτατον συμπλήρωμα ἐθνικῆς μας συμφορᾶς : Μὲ τὴν ἐπιδιωκομένην συνυπογραφὴν της καὶ τὴν ἀναγνώρισιν ἔτσι, ὅτι οἱ Σκοπιανοὶ εἶναι Μακεδόνες, ἢ Ἑλλάς θὰ διευκολύνῃ ἀμέτρως τὸ ἐπόμενο σκοπούμενον τῶν ἐπιβούλων, τὸν μέχρις Ὀλύμπου ἔδαφικόν μας ἀκρωτηριασμόν. Διότι θὰ μᾶς εἴπουν : μὲ τὴν συνυπογραφὴν σας δεχθήκατε ἐνιαίαν, τὴν αὐτὴν, ρύθμισιν τῆς ζωῆς σὲ ὅλες τὶς καθημερινὰς, νομικῶς ἐνδιαφέρουσας, ἐκδηλώσεις ἐπὶ τοῦ δημοσίου καὶ ἰδιωτικοῦ πεδίου, εἰς τὰ Μακεδονικὰ ἐδάφη σας καὶ τὸ σκοπιανὸν κρατίδιον. Γιατὶ λοιπόν, νὰ μὴ ἐνωθοῦν τὰ δύο αὐτά, πρὸς ὄφελος ἀνετωτέρας εἰρηνικῆς τῶν λαῶν τῶν συμβιώσεως, ἀφοῦ τίποτε πλέον δὲν τοὺς χωρίζει ;

Τὸ προκείμενον σχέδιον τῶν ἐπιβούλων ὀρατώτατον καὶ βεβαιότατον, δι' ὄσους δὲν θέλουν νὰ ἐθελοτυφλοῦν. Ἀβεβαιότης ὑπάρχει μόνον, ἐὰν θὰ ὑπάρξῃ Ἑλλήν, ὁ ὅποιος νὰ συνεργήσῃ μὲ συνυπογραφὴν εἰς τὴν φρικτὴν αὐτὴν ἐθνικὴν προδοσίαν. Ὁ Ἑλληνισμός, ὅπου τῆς γῆς, ἐλπίζει, πῶς ὄχι, δὲν θὰ εὐρεθῇ...

Γ'- ΤΑ ΔΗΘΕΝ ΑΔΙΕΞΟΔΑ ΚΑΙ ΟΙ ΕΙΣ ΒΑΡΟΣ ΜΑΣ ΑΠΕΙΛΕΣ.

9.- Τὰ δῆθεν ἀδιέξοδα.

Ἡ εἰκόνα εἶναι ὀλοκάθαρη. Ἐπιδιώκουν μανιωδῶς οἱ ἐπίβουλοι νὰ ἐπιβάλλουν τώρα, εἰς πρῶτον στάδιον, τὴν ἐθνικὴν μας συρρικνώσιν μὲ ἀποκοπὴν τῆς Μακεδονίας ὡς μέρους τῆς ἐθνικῆς μας ιδιοσυστασίας. Καὶ γίνεται ἐπ' αὐτοῦ γιγαντιαία ἐκστρατεία ἀποπροσανατολισμοῦ καὶ παραπληροφόρησεως τοῦ καλοπίστου, ἀνυπόπτου καὶ ἀθῶου Ἑλληνικοῦ λαοῦ μὲ χρησιμοποίησιν ποικιλωνύμων Μ.Μ.Ε., ἐφημερίδων, περιοδικῶν, ραδιοτηλεοπτικῶν ἐκπομπῶν. Καὶ ἐμφανίζονται ἀξιοδάκρυτοι κονδυλοφόροι καὶ δοκησίσοφοι «ρῆτορες», ἀρκετοὶ ἀμαθεῖς καὶ ἀνιστόρητοι πολυπράγμονες φανφαρόνοι, ἀκόμη καὶ ἀπὸ κατὰ τεκμήριον σοβαροφανῆ ἢ καὶ μὲ ἱστορίαν ἐθνικῶν κατὰ τὸ παρελθὸν ἀγώνων ἔντυπα, διαλαλοῦντες τὰ διανοητικῶς ἀνάπηρα, ὅτι δῆθεν ἐμεῖς εὐθυνόμεθα διὰ τὴν προκειμένην ἐναντίον τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐπίθεσιν, ὅτι ἀπὸ ἀπερισκεψίαν καὶ λόγῳ τῆς ἀδιαλλαξίας μας ἐχάσαμε δῆθεν πολὺτιμες εὐκαιρίες κατὰ τὸ παρελθὸν πρὸς διευθέτησιν τοῦ Μακεδονικοῦ ζητήματος, μὲ ἐπῶδὸν πάντοτε, ὅτι τώρα εὕρισκόμεθα πρὸ ἀδιέξοδου καὶ πρέπει ὅπωςδῆποτε νὰ συμφωνήσουμε, διότι ἄλλως μᾶς ἀναμένουν ἀορίστως ἐπισειόμενα δεινὰ διεθνoῦς ἀπομονωτισμοῦ.

Ὅμως ὅλα αὐτὰ εἶναι μόνον προσχηματικά. Καμμία ἀπολύτως εὐθύνη δὲν μᾶς βαρύνει γιὰ τὴν κακὴν πορείαν τῶν ἐθνικῶν μας θεμάτων. Ἐσημειώθησαν βεβαίως καὶ παραλείψεις καὶ ἐσφαλμένοι χειρισμοὶ τακτικῆς κατὰ τὴν προάσπισιν τῶν ἐθνικῶν μας συμφερόντων. Ὅμως οἱ Ἑλληνικὲς θέσεις ἦσαν πάντοτε διαυγεῖς καὶ κρυστάλλινες μὲ ἐδραιωτάτην ἀπὸ κάθε ἄποψιν, σαφῆ καὶ κοινῶς κατανοητὴν θεμελίωσιν, ἀνεπίδεκτη κάθε ἀμφισβητήσεως. Τὸ ὅτι οἱ ξένοι προσποιοῦνται, ὅτι δὲν τὶς κατανοοῦν, αὐτὸ ὑπαγορεύεται ἀπὸ στάθμισιν τῶν ἰδικῶν τους γεωπολιτικῶν καὶ ἄλλων συμφερόντων, καὶ δὲν εἶναι καθόλου συνέπεια ἀστόχων ἰδικῶν μας χειρισμῶν. Ἐπίσης, ἀδιαλλαξία δὲν εἶναι ἢ ἄρνησίς μας ἀποδοχῆς τῆς σκοπιανῆς κλοπῆς ἑλληνικοῦ ὀνόματος καὶ ἢ ἄμυνα κατὰ τῆς ἐθνικῆς μας συρρικνώσεως. Καὶ οὔτε ὑπῆρξε ποτέ, οὔτε ἐχάσαμε καμμία εὐκαιρία ἐθνικῶς ἀποδεκτῆς λύσεως τοῦ Μακεδονικοῦ ζητήματος. Οὔτε εὐθύνεται ἡ Ἑλλὰς γιὰ ἀδιέξοδα ἐκ τοῦ λόγου, ὅτι οἱ ἐπίβουλοι θέλουν ἀναγκαστικῶς νὰ μᾶς ἐπιβάλλουν τὶς θελήσεις των, καθοδηγοῦντες τοὺς Σκοπιανοὺς στὴν ἀδιαλλαξία τους, καὶ ἐμεῖς ἀρνούμεθα τὴν ὑποταγή.

Ἀπλούστατα, ὅλα τὰ ἀνωτέρω ἐφευρέθησαν καὶ χρησιμοποιοῦνται πρὸς κατατρομοκράτησιν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Ὁ ὅποιος ὅμως εἶναι εὐφυῆς, τὰ ἀντιλαμβάνεται, δι' αὐτὸ καὶ μὲ χαρακτηριστικὴν ἐθνικὴν ὑπερηφάνειαν στὴν μεγίστη πλειονοψηφία του, ὑπερβαίνουσιν κατὰ τὶς δημοσκοπήσεις τὸ 82 %, ζητεῖ ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν, νὰ τηρήσῃ τὴν ἐθνικῶς ἀξιοπρεπῆ στάσιν, ἀρνούμενη τὴν συνθηκολόγησιν, μὲ προβολὴν καὶ βέτο στὴν εἰσδοχὴ τοῦ σκοπιανοῦ κρατιδίου εἰς τὸ Ν.Α.Τ.Ο. καὶ τὴν Εὐρωπαϊκὴν Ἐνωσιν ἢ καὶ διεξαγωγὴν δημοψηφίσματος ἐπὶ τοῦ οὐσιώδους, ἐὰν ἀνέχεται ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς τὴν χρῆσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ ὀνόματος «Μακεδονία» ἀπὸ τοὺς σλάβους Σκοπιανοὺς. Δὲν εἶναι ἢ πρώτη φορὰ εἰς τὴν ἱστορίαν μας, κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ ὑπερήφανος Ἑλληνικὸς λαὸς πρωτοπορεῖ, δείχνει ἐλευθέρως μὲ ἐνάργεια τὰ ἐθνικῶς ἐπιβαλλόμενα.-

10.- Οἱ εἰς βάρος μας ἀπειλές.

Παρά την ουσιώδη και ανεπίτρεπτη, κατά την γνώμη μου, επίσημη από την Ελλάδα αποδοχή των προτάσεων Νίμιτς ως βάσεως για την επίλυση του σκοπιανού προβλήματος, ήδη, επειδή δεν υπεχωρήσαμε πλήρως, διαγράφονται άοριστες απειλές εις βάρος μας.

Οί επίβουλοι και τὰ ενεργούμενά των απέβαλον τὸ διάτρητο προσωπεῖον τους. Ὅπως ανεγράφη εις τὸν τύπον, μετὰ τὸ ναυάγιο τῆς πρόσφατης (1.3.2008) διαπραγματεύσεως γιὰ τὸ σκοπιανὸ στήν Νέα Ὑόρκη, ὁ Ἀμερικανὸς μεσολαβητῆς τοῦ Ο.Η.Ε. Νίμιτς ἐδήλωσε ρητῶς, ὅτι τυχὸν ἀποτυχία ἐπιλύσεως τοῦ προβλήματος τοῦ ὀνόματος θὰ ἔχη ἐπιπτώσεις καὶ γιὰ τὶς δύο χῶρες (Ἑλλάδα καὶ Σκόπια). Τώρα, τὶ σοῖ μεσολαβητῆς εἶναι αὐτός, ποὺ ἀπειλεῖ, διότι δὲν γίνονται δεκτὲς οἱ προτάσεις του, ἀφίνεται σὲ κάθε νοήμονα ἄνθρωπο νὰ σκεφθῆ. Καὶ βεβαίως συνηρημένως τὴν ἔκτασι καὶ τὸ βάθος τῆς ἐναντίον τῆς Πατρίδος μας ἐπὶ τοῦ προκειμένου συνωμοσίας.

Ἄς σταθοῦμε ὅμως στὶς ἀπειλές. Γιατὶ νὰ θεωρηθοῦν συνυπεύθυνες, ὥστε νὰ πληρώσουν τὶς συνέπειες τοῦ ναυαγίου τῶν διαπραγματεύσεων καὶ οἱ δύο χῶρες ; Ἀφοῦ ἐξ ἀρχῆς ὄρατὴ καὶ σὲ κάθε περίπτωσι διασαλπίζομένη ἐπισήμως εἶναι ἡ ἀνένδοτη ἀδιαλλαξία καὶ πλήρης ἄρνησι τῶν Σκοπιανῶν νὰ ἀποστοῦν ἀπὸ τὴν ψευδωνυμία τους, μὲ ποιά λογικὴ νὰ πληρώσῃ τὸ ὀριστικὸν ναυάγιον τῶν διαπραγματεύσεων καὶ ἡ Ἑλλάς, ποὺ μάλιστα ἔκανε τόσες οὐσιώδεις ὑποχωρήσεις ;

Ἀλλά, ἔστω ἄς πληρώσῃ ! Ποιὸ θὰ εἶναι τὸ τίμημα ; Ἀρθρώνεται ἀορίστως, ὁ ἀπομονωτισμὸς τῆς χώρας μας, ἐὰν ἀσκήσουμε βέτο στὴν εἴσοδο τοῦ σκοπιανοῦ κρατιδίου τώρα στὸ Ν.Α.Τ.Ο., εἴσοδο, τὴν ὁποίαν τόσον ἐπιμόνως ἐπιθυμοῦν οἱ Η.Π.Α., καὶ ἀργότερα στὴν Εὐρωπαϊκὴν Ἐνωσιν.

Ἄς σκεφθοῦμε μὲ νηφαλιότητα. **Ἡ ἄσκησις τοῦ βέτο ἀποτελεῖ δικαίωμά μας** ἀπὸ τοὺς ὅρους τῆς συμμαχίας. Καὶ ἡ ἄσκησις δικαίωματος σὲ καμμιά περίπτωσι δὲν ἠμπορεῖ νὰ δικαιολογήσῃ ἐγχείρημα ἀπομονώσεως μιᾶς χώρας. Τὸναντίον, **θὰ ὠφελήσῃ τὴν Πατρίδα μας**. Διότι μὲ τὴν βαρύτητα τῶν συνεπειῶν τοῦ βέτο, θὰ ἐνεργοποιήσῃ τοὺς ἐταίρους μας εἰς τὸ νὰ σκεφθοῦν σοβαρώτερον τὴν μεγίστην ἐθνικὴν σπουδαιότητα, ἀπτομένην αὐτῆς τῆς ἐθνικῆς τῆς ὑπάρξεως καὶ ἐδαφικῆς τῆς ἀκεραιότητος, τὴν ὁποίαν ἔχει διὰ τὴν Ἑλλάδα ἢ σκοπιανὴ ψευδωνυμία. Νὰ σκεφθοῦν ἔτσι τοῦλάχιστον ὅσοι δὲν εἶναι συμμέτοχοι τῶν ἀμερικανικῶν σχεδίων ἀναδιατάξεως τῶν συνόρων εἰς τὴν περιοχὴν μας. Καὶ νὰ πράξουν ἀναλόγως.

Πιστεύω μάλιστα, καὶ τὸ ἔχω τονίσει κατὰ τὸ παρελθόν, ὅτι τὴν ἐνεργοποίησιν αὐτὴν τῶν ἐταίρων μας **ἔπρεπεν ἤδη νὰ ἔχωμεν προκαλέσει ἐξ ἀρχῆς, μὲ ρητὴν καὶ ἀπερίφραστη διακήρυξιν, ὅτι θὰ ἀσκήσουμε τὸ βέτο** σὲ περίπτωσιν ἐμμονῆς τῶν Σκοπίων στὴν ἀδιαλλαξία τους. Καὶ ὑπῆρξε σφάλμα τακτικῆς ἢ μὴ χρησιμοποίησις τοῦ ὄπλου μας αὐτοῦ δραστηκῆς πρὸς τὰ Σκόπια ἀπειλῆς, ἀλλὰ καὶ σχετικῆς πρὸς τοὺς ὑψηλοὺς προστάτες καὶ προαγωγούς των (ιδίως τῶν Η.Π.Α.) ὑπομνήσεως. Καὶ ἀκόμη **ἔπρεπεν ἀπὸ καιρὸ νὰ ἐρωτηθῆ εὐθέως ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς διὰ δημοψηφίσματος**, ἐὰν ἀνέχεται τὴν ψευδωνυμίαν τοῦ Σκοπιανοῦ κρατιδίου. Πρωτίστως, διότι κανεὶς ἀπολύτως, καμμιά Κυβέρνησις, κανένα κόμμα δὲν νομιμοποιεῖται νὰ ἀποφασίσῃ δεσμευτικῶς ὄχι γιὰ τὴν παροῦσα μόνον γενεά, ἀλλὰ δι' ὅλας τὰς ἐπερχομένας, ἐπὶ θέματος, τὸ ὁποῖον ἀφορᾷ εἰς αὐτὴν τὴν **ἰδιοσυστασίαν τῆς ἐθνικῆς μας κοινότητος καὶ τὴν**

έδαφικήν ἀκεραιότητα τοῦ Ἑλληνικοῦ μας κράτους. Μὲ τὸ εὐτυχὲς ἀποτέλεσμα, νὰ δυνάμεθα νὰ προτείνουμε ἀποτελεσματικῶς πρὸς πάντας, ἐπιβούλους καὶ καλοπίστους, ὅτι ἡ δεσμευτικὴ θέλησις τῆς παμψηφίας σχεδὸν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ἐμποδίζει κάθε ἰδέαν ἐθνικῆς μας συνθηκολογήσεως.

Κατὰ τὴν διαδρομὴ τόσων χιλιετηρίδων ζωῆς ὁ Ἑλληνισμὸς πάντοτε ἀδιαφόρησε ἐνώπιον ὅποιωνδὴποτε ἀπειλῶν, καὶ τῶν πλέον φρικιαστικῶν. Σὲ κάθε περίπτωσι, ὅποιες καὶ ἂν εἶναι οἱ συνέπειες, τὶς ὅποιες θὰ κληθοῦμε, ἔστω ἀδίκως, νὰ πληρώσουμε γιὰ τὴν ἄρνησί μας συμμορφώσεως πρὸς τὰ ἀνιέρως ἐπιτασσόμενα ἐπὶ τοῦ σκοπιανοῦ, αὐτὲς θὰ εἶναι ἀσήμαντες ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἐθνικὴν μας συμφορὰν, μὲ τὴν ἐθνικὴν τώρα καὶ ἐδαφικὴν μας εἰς τὸ μέλλον συρρίκνωσιν, πού θὰ συντελεσθοῦν μὲ τὴν ἐπιδιωκομένην ἐπονείδιστην ἐθνικὴν ἐπὶ τοῦ προκειμένου συνθηκολόγησίν μας.-

Νέα Πεντέλη, 5^η Μαρτίου 2008.

Χρῆστος Α.Σαρτζετάκης